

El mite de Prometeu: de la Viena de Beethoven al Dresden de Xostakòvitx

L'Orquestra de Cambra de Praga gaudeix d'una posició única, no tan sols entre els conjunts txecs, sinó mundialment, perquè el fet d'interpretar música sense director requereix una especial compenetració de tots els membres de l'orquestra. Els músics no segueixen la direcció de la batuta, però sonen com un bloc: cada un assumeix el rol d'interpret de música de cambra, encara que la formació és més gran, ja que prové del segle XVIII i correspon al punt àlgid del classicisme. Així la instrumentació comprèn un quartet de corda multiplicat (12 violins, 4 violes, 4 violoncels i 2 contrabaixos), complementats amb un sextet de vent (flautes, oboès, clarinets, fagots, corns francesos, trompetes) i timbals.

L'Orquestra de Cambra de Praga va néixer per iniciativa dels músics de les seccions d'instruments individuals de la Czechoslovak Radio Symphony Orchestra, quan es van unir per començar un petit conjunt més adequat al seu nou programa. En aquell moment es van centrar en la música bohèmia, com testimonia el primer enregistrament del conjunt, *Orchestral Quartet* amb Karel Stamic, el 1951.

L'aparició al prestigiós Festival de Primavera de Praga va propulsar l'orquestra cap als conjunts txecs més demanats tot i la tendència creixent d'abolir la pràctica de música antiga.

El repertori d'aquest tipus de conjunt, per tant, prové de l'herència classicista (Haydn, Mozart, Beethoven), però troba la inspiració en el Barroc (Bach, Händel, Vivaldi). La instrumentació practicada per l'orquestra, no obstant això es troba també en la música del període romàntic (Mendelssohn, Schubert) i és bastant freqüent en els treballs dels compositors del segle XX (Britten, Honegger, Prokofiev, Stravinski).

Una part inseparable del repertori està composta per partitures dels antics mestres bohemis, com ara Michna, Zelenka, Stamic, Benda, Dusek, Myslivecek, Vanhal, Kozeluh, Vranicky, Rejcha, Jírovec, Vorísek, etc. Mentre que entre els favorits de l'orquestra hi ha Dvorák, Janáček i Martinu, el conjunt interpreta també música de compositors contemporanis que han escrit expressament per a ell.

La creixent demanda va fer que els músics no poguessin seguir amb les seves obligacions com a membres de l'orquestra de la ràdio, i que aquesta situació lògicament va conduir que l'Orquestra de Cambra de Praga s'independitzés el 1965.

Després de la caiguda del règim comunista, els músics van assumir la seva pròpia companyia, la PKO Agency Ltd. El seu director executiu és Jirí Krob.

La impressionant interpretació de l'Orquestra de Cambra de Praga durant cinquanta anys ha deixat una marca distingida a l'escenari de concerts nacionals i internacionals. Com a mitjana, el conjunt toca 80 concerts l'any. L'audiència txeca té l'oportunitat de subscriure's a les sèries de 5 o 6 concerts al Rudolfinum's Dvorák Hall o de sentir l'orquestra en una de les seves compareixences arreu del país. A part d'això, l'Orquestra de Cambra de Praga ha esdevingut un intèrpret regular dels dos principals festivals txecs de música, a la primavera i a la tardor, a Praga.

No obstant això, alguns dels seus concerts són a l'estranger. A més de la seva actuació a tot Europa, a festivals com el de Biarritz, el Rheingau Festival o el Mozartfest a Würzburg, l'orquestra també ha fet sis gires per Amèrica Llatina, catorze pels Estats Units i Canadà i sis pel Japó. Recentment ha tocat, amb una gran aclamació, a la República de Corea, Malàisia i Singapur.

A través dels seus cinquanta anys d'existència, el conjunt ha enregistrat moltes partitures per a Supraphon, Denon, BMG, Decca, Telarc i altres marques, i la seva extensa discografia ha aconseguit premis prestigiosos, com el disc d'or Supraphon, la Wiener Flötenuhr o el Grand Prix du Disque Académie Charles Cros.

Malgrat el seu nom i la manera predominant d'interpretar la música, l'Orquestra de Cambra de Praga no ha rebutjat treballar amb director, com ho demostra la seva cooperació amb Václav Neumann i Gerd Albrecht, que va ser un gran èxit, o l'ambiciós projecte de gravar totes les simfonies de Mozart, dirigit per Sir Charles Mackerras. La llarga llista de solistes amb els quals l'orquestra ha tingut el plaer de tocar inclou noms de prestigi com Emil Gilels, Paul Badura-Skoda, Arturo Benedetti-Michelangeli, Rudolf Buchbinder, Salvatore Accardo, Henryk Szeryng, Josef Suk, Maxim Vengerov, Barbara Hendricks, Heinrich Schiff, Uto Ughi, Boris Pergamenschikow, Stefan Vladar o The Beaux Arts Trio. El conjunt compta amb intèrprets com Zuzana Ruzicková, Ivan Moravec, Zdenek Tyllar, Václav Hudecek, Michal Kanka, entre altres. Ha cooperat profitosament amb estrelles del circuit musical, com la violoncel·lista Monika Leskova, el violinista Mirijam Contzen, el clarinetista Paul Meyer o els trompetistes Sergei Nakariakov i Gábor Boldoczki.

Per a molts solistes, tocar amb l'Orquestra de Cambra de Praga és un desafiament per intentar, a més d'interpretar el seu particular repertori, liderar l'orquestra. El concertino ha estat escollit amb molta cura,

perquè ell defineix l'expressió de la interpretació de l'orquestra. Actualment, el concertino és Antonin Hradil.

Leticia Moreno està considerada internacionalment una de les joves violinistes més prometedores de la seva generació. De molt jove guanyà quatre primers premis de concursos internacionals: el concurs Henryk Szeryng de Mèxic (2000), el Concertino Praga (2000), el de Novosibirsk (2001) i el Sarasate (2001). Actualment, amb tan sols 20 anys, Leticia és aclamada per la crítica com la gran esperança del violí a Espanya, després de Sarasate. Recentment ha estat medalla de plata del concurs Kreisler, on va rebre un gran elogi de la crítica, que la va descriure com la Martha Argerich del violí.

Leticia va estudiar sis anys amb el llegendari professor Bron a Madrid (Escuela de Música Reina Sofía) i a Alemanya (Köln Musikhochschule). Més tard va seguir els consells de Maxim Vengerov a Saarbrücken i de D. Takeno a la Guildhall School of Music and Drama, on va rebre la qualificació més alta de la història de l'escola pel seu recital de final de graduació (Postgraduate Diplom). En l'actualitat és alumna extraordinària de la Universitat de Viena i la de Guildhall. Rep regularment consell del mestre Rostropovix.

Des dels dotze anys ha actuat amb importants orquestres que inclouen la Simfònica de Viena, Simfonia Varsovia, Simfonia Cracòvia, Lithuanian Symphony Orchestra, Latvian Symphony Orchestra, St. Petersburg Camerata, Novosibirsk Symphony Orchestra, Frankfurter Symphony Orchestra, Opera North Symphony Orchestra (Leeds), Besançon Symphony Orchestra, Orchestra Sinfonica de Palermo, Czech Radio-TV Orchestra, Slovenian Radio Symphony Orchestra, Mexico State Symphony Orchestra, Aguascalientes Symphony Orchestra, Patras Symphony Orchestra, Orchestra Sinfonica Abruzzese, San Remo Philharmonic Orchestra, Israel Youth Symphony Orchestra, South Asian Youth Symphony Orchestra, Orquesta Ciudad de Granada, Orquesta Sinfónica de Oviedo, Orquesta Sinfónica Pablo Sarasate, Orquesta de RTVE, Orquesta Sinfónica de Sevilla, Orquesta Sinfónica de Bilbao, OCM i JONDE, entre moltes altres.

Leticia Moreno ha actuat amb batutes tan destacades com la de Krzystoff Penderecki, Saulius Sondeckis, Peter Csaba, Zeev Dorman, Maximiliano Valdés, Walter Proost, Alexandre Sladkovsky, Charles Olivieri Munroe, Salvador Mas, Lutz Kohler, Michael Helmuth, Terje Mikkelsen, Adrian Leaper, Marzio Conti, Alexis Soriano, Enrique Bátiz, Wolfgang Roegner, Mark Shanaham, Román Revueltas, Juanjo Mena, José Luis Temes, José Ramón Encinar o Pedro Halffter entre altres.

Leticia actua regularment a auditoris tan prestigiosos com el Konzerthaus de Viena, el Concertgebouw d'Àmsterdam, el Teatre Rudolfino de Praga, la Bayreuth Opernhaus, la gran sala de la Filharmònica de Sant Petersburg, el Teatre Hermitage, La Redoute de Bonn, la Filharmònica de Varsòvia, la Sala Simfònica de Cracòvia, la Sala Simfònica de Tel Aviv, la Simfònica de Besançon, Auditorio Nacional de Madrid i el Teatro Monumental, així com a les més prestigioses sales d'Espanya, guanyant-se un prestigi internacional gràcies a haver participat en importants festivals com el Festival de Lockenhaus, el Festival de Ravinia, el Musical Olympus en Sant Petersburg, el Beethoven Festival in Warsaw, les Tardes de España de Sant Petersburg, el Festival de Passau, el Festival Santander, el Festival de Maó, el Festival de Segòvia, el Festival Emilia Romagna, el Festival Sta. Cecília, el Festival de Tel Aviv i el Festival de Davos. La majoria d'aquests concerts han estat emesos per televisió i ràdio.

La jove violinista ha compartit escenari amb músics de la talla de Maxim Vengerov, amb Gidon Kremer al Festival de Lockenhaus. Les seves actuacions de gran èxit amb el mestre Krzystoph Penderecki han originat una invitació del compositor per realitzar una gira mundial sota la seva batuta, interpretant el seu concert *Metamorphosen*.

Músics de la talla d'Anne Sophie Mutter, Rugiero Ricci, Spivakov, Daniel Barenboim han subratllat el seu destacat temperament artístic, la seva exquisida musicalitat i la seva depurada tècnica.

Ha gravat la Sinfonia Espanyola de Lalo amb la JONDE i té previst gravar el concert de R. Halffter amb l'Orquesta de la Comunidad i J. R. Encinar.

La música de cambra també aconsegueix un paper important a la vida de la Leticia. La violinista toca regularment amb Serghéi Yerokhin i ha aparegut ocasionalment amb Kirill Gerstein, Plamena Mangova, Ana María Vera, Maxim Rusanov i Leonard Elschenbroich, entre altres.

Entre els seus compromisos immediats figura Àustria, Anglaterra, Itàlia, EUA, Sud-amèrica, Mèxic i Espanya, i són de la importància del Musikverein a Viena amb la Wiener Kammer Orchester, o el Wigmore Hall de Londres o el Teatro Colón.

El compositor espanyol Francisco Lara li ha dedicat una peça seva: *Capriccio para Leticia*.

Leticia toca un meravellós Pietro Guarneri de Mantua 1679 cedit generosament per la Stradivari Society of Chicago.